

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 9.00 Μ.Μ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

Αυτοσχεδιασμοί και σκοποί με τους :

Νίκο Φιλιππίδη

Κυριάκο Κωστούλα

Αριστείδη Βασιλάρη

Γιαννάκη Ζλατάνη

Κώστα Βέρδη

και τα συγκροτήματα τους

Παραγωγή ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

Συμμετέχουν οι μουσικοί:

Λάζαρος Ευθυμίου – βιολί

Κώστας Φιλιππίδης – λαγούτο

Νίκος Καρατάσος – σαντούρι

Γιώργος Γευγελής – τουμπελέκι

Έρευνα - Καλλιτεχνική επιμέλεια : Λάμπρος Λιάβας

Συντονισμός παραγωγής : Ειρήνη Λαγουρού

Αφιέρωμα στο ελληνικό λαϊκό κλαρίνο

ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ ΣΤΟ... ΚΛΑΡΙΝΟ

Η ιστορία του λαϊκού κλαρίνου αποτελεί ένα από τα πιο ενδιαφέροντα κεφάλαια της ελληνικής μουσικής, μια συναρπαστική "περιπέτεια" που συνδέεται με την είσοδο και τη διάδοσή του στη χώρα και την ανάδειξή του, μέσα σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα, σε όργανο-σύμβολο της δημοτικής παράδοσης.

Ένα όργανο "δυτικό", που έρχεται όμως στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας μόλις στα μέσα του περασμένου αιώνα και κυριολεκτικά μεταμορφώνεται στα χέρια των πρακτικών λαϊκών οργανοποιών, επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά τη δύναμη της ελληνικής παράδοσης ν' αφομοιώνει και να μεταπλάθει τις ξένες επιδράσεις.

Στο καινούριο όργανο μεταφτεύτηκαν τα "πιασίματα" (η τεχνική παιξίματος) του ζουρνά και της φλογέρας, με την ανάπτυξη μιας εντυπωσιακής τεχνικής τόσο στη δακτυλοθεσία όσο και στον τρόπο φυσήματος και στη χρήση της γλώσσας. Αυτό οφείλεται, πάνω απ' όλα, στους γύφτους μουσικούς, στους οποίους είχε αφευθεί το "περιθωριακό" επάγγελμα του οργανοποιού.

Η "κομπανιά" καθιερώθηκε ως το τυπικό συγκρότημα της ηπειρωτικής Ελλάδας και αποτελείται από κλαρίνο, βιολί, λαγούτο και κρουστό (κυρίως ντέφι -στην Ήπειρο- ή τουμπελέκι). Σ' αυτά μπορούσε να προστεθεί και το σαντούρι ή το ούτι (κυρίως μετά το 1922). Μέσα από τις κομπανίες ξεπήδησαν σπουδαίοι δεξιότεχνες του λαϊκού κλαρίνου, που άφησαν εποχή κι έδωσαν εξαιρετικά δείγματα επεξεργασίας του δημοτικού μέλους.

Την παράδοσή τους - παρ' όλες τις αναπόφευκτες φθορές που απειλούν τις αυθεντικές μορφές της λαϊκής μουσικής, σε μια περίοδο έντονης αστικοποίησης και εκδυτικοποίησης - συνεχίζουν με γγώση και σεβασμό οι σολίστες που συμμετέχουν σ' αυτή τη συναυλία και συγκαταλέγονται ανάμεσα στους σημαντικότερους εκπροσώπους του χώρου.

Λάμπρος Λιάβας

Βιβλιογραφία

Δ. Μαζαράκη, Το λαϊκό κλαρίνο στην Ελλάδα, Κέδρος, Αθήνα 1984 (β' έκδοση)

Φ. Ανωγειανάκης, Ελληνικά λαϊκά μουσικά όργανα, Μελίσσια, Αθήνα 1991 (β' έκδοση)